

Trans dysphoria blues

Av Samuel Sjöberg.

Stort tack till Charlie Charlotta Haldén, Jonatan Dalander, Vidar Axelsson, Karolina Greek, Mio Tholerus och Pi Fröjd med flera för hjälp med feedback, utveckling och för att har varit med som npc:er.

Introduktion Trans dysphoria blues är ett npc-tungt lajv skrivet för cispersoner som följer fem transpersoner, alla med olika syn på identitet och politik, när de påbörjar varsin transutredning hos sjukvården och söker stöd och gemenskap hos varandra i en stödgrupp. Målet är att ge cispersoner en ökad förståelse för vad man som transperson kan gå igenom.

Disclaimer: Även om alla transpersoner är marginaliserade så är karaktärerna i det här lajvet trots det ganska normativa som transpersoner. De är alla binära och de söker sig alla till transvården. Värt att nämna är att det finns många transpersoner det här inte stämmer in på, alla är inte binära och alla söker sig inte till vården.

Som namnet antyder handlar det om dysfori kopplat till att vara trans, men lajvet handlar i första hand inte om operationer eller att hata sin kropp, utan om att må dåligt över att bli felkönad och att inte bli godkänd av samhället för den man är. Fokus för lajvet är snarare social dysfori än rent fysisk. En av workshopsen behandlar modifieringar man som transperson gör med sin kropp och sitt kroppsspråk, men det är inte det primära fokuset. Lajvet är indelat i fyra akter. Två i ett vårdmöte som man spelar själv med en npc som vårdgivare och två som utspelar sig i en stödgrupp.

Var heller som cisperson inte rädd för att göra fel. Även om rollerna är kämpar med problem verkliga transpersoner gör så är de här specifika karaktärerna påhittade och det du säger kan alltid vara rätt för just din roll. Lajvet är skrivet för att cispersoner ska lära sig mer, inte för att döma.

Set up

Antal spelare: 5

Antal npc:er (alla npc:er måste ha transexfarenhet): 5

1 person som håller tiderna till varje scen, läser upp inrollningstexterna och startar musiken inför varje akt. Det kan vara en npc eller en person som är dedikerad till att bara göra just detta, det viktiga är att personen under hela tiden har tillgång till klocka och har möjlighet att starta ljudet som signalerar avslutet för varje akt.

Spellistan för lajvet är:

Trans dysphoria blues av Against me.

Tell me a story av Skylar Kergil.

I'm a boy av The who.

True trans soul rebell av Against me.

Rekvisita: Stolar åt alla.

Något att spela musik från.

Frivilligt: namnskyltar åt npc:erna och block att anteckna i vid vårdmötena.

Förberedelser

Ge npc:erna tid att läsa igenom npc-informationen i god tid innan ni börjar. Se även till att det finns tid för dem att prata ihop sig med varandra och dela upp rollerna som skuggor och som terapeuter i akt två och fyra sinsemellan.

Utse en person till workshopledare. Det kan vara en npc eller den ansvariga för att hålla tiderna, personen bör ha transeferfarenhet.

Skriv ut karaktärerna, workshopscenerna och texthäften (finns längst ner i dokumentet) till alla spelare. Spelarna ska inte läsa den delen av rollen som är märkt "[Rollnamn] Akt 4" förrän precis innan fjärde akten.

Dela ut karaktärerna slumpvis mellan spelarna.

Läs antingen upp introduktionen högt eller låt alla läsa igenom den på egen hand innan ni börjar.

Låt spelarna få lite tid att läsa igenom och fundera kring sina roller. Karaktärerna har samma kön som spelarna. Alltså spelar en ciskvinna en transkvinna och en cisman en transman.

Varje roll har två angivna namn, det ena namnet är rollens självvalda, rätta namn, det andra namnet är det rollen fick sig tilldelat vid födseln, även känt som dödnamnet.

Spelarna ska också besvara följande frågor om rollen:

- Vad har personen för sysselsättning? Pluggar? Jobbar? Arbetslös?
- Hur bor personen? Ensam? Med partner? Med föräldrarna? Kollektiv?
- Hur länge har den vetat att den är trans?

Metatekniker

Skuggor: Under stödgruppescenerna spelar tre av npc:erna skuggor. Skuggorna kan till exempel genom att lägga händerna på en spelares axlar gestalta den tryckande ångesten och viska saker till spelaren. En funktion skuggorna fyller här är att vara dysforin. Om någon säger en karaktärs namn kan skuggorna upprepa med personens dödnamn. Om någon pratar om en släkting som ställt närgångna frågor på en fest kan en skugga i bakgrunden börja säga saker som "du ursäkta, jag måste bara fråga...".

Korsade fingrar: Om en karaktär känner att den behöver ljuga under sitt vårdmöte kan spelaren korsa fingrarna över bröstet för att signalera att karaktären ljugar. Hur npc:en som spelar vårdpersonal väljer att agera på det är upp till den.

Workshops

För att testa på skuggor: spela en kortare scen där tre personer spelar ledare för varsitt kriminellt gäng som beslutat att göra upp genom rysk roulette. De tre spelarna sitter ner och skickar under scenen en imaginär pistol mellan sig. Låt resten av deltagarna vara skuggor. Skuggorna kan till exempel säga åt en av personerna att skjuta någon annan eller gripa tag i någons hand för att försöka rikta pistolen mot någon annan.

För att testa dysforin:

Går runt i rummet. Workshopledaren läser högt:

Gå runt i rummet. Sträck på er. Känn efter hur det känns i lederna. Föreställ dig nu att även om du egentligen inte skulle ha några problem med din kropp så gör den att du inte blir accepterad och sedd för den du är. Du gör små saker för att förändra den.

Ni män: Din bröstkorg är platt för att du har lindat den. Det är opraktiskt och obekvämt. Och kan i längden vara skadligt. Men det är värt det. För den lilla ökade möjligheten att passera, den lilla ökade möjligheten att bli godkänd.

Kvinnor: Era bröstkorgar är inte platta för att ni har proteser. Dina bröst sitter egentligen inte fast på kroppen, även om du kanske skulle önska det.

Ni är extremt självmedvetna och har läst på om manligt och kvinnligt kodat kroppsspråk.

Trots det är det svårt att veta. Går du för bredbent? Eller vickar du för mycket på höfterna?

Låt spelarna gå runt en stund och säg sen att de kan stanna av när de känner sig klara.

För att testa att bli felkönade: I den här övningen får deltagarna spela igenom en scen där de får testa att bli felkönade. Om deltagarna vill kan de börja känna in rollen här och även ta med det som har hänt i scenen in i lajvet om de känner att det passar. De är markerade med kvinnlig eller manlig karaktär och man utgår då alltså från karaktärens identitet. Så spelar man en transkvinna väljer man en från scenerna märkta kvinnlig karaktär och spelar en man väljer en av scenerna med märkta manlig karaktär. Scenerna kräver olika antal deltagare. När spelarna har valt varsin scen, samarbeta och använd npc:er och andra spelare för att vara med i dem så flera av scenerna kan spelas parallellt. Håll scenerna korta, max ett par minuter.

Omklädningsrummet. Tre personer. Kvinnlig karaktär.

Ni har haft gympa och går för att duscha av er. De andra är grabbiga, boxar varandra och dig på axeln. Någon kallar en annan för böge. Och du spelar med, fast du är obekväm, fast du misstänker att du är en av dem, "bögar", som de andra inte tycker om.

Förfesten. Tre personer. Manlig karaktär.

Ni är en trio med nära vänner som ska ha en härlig utekväll. Ni har samlats hemma hos din kompis för att fixa till er och förfesta. De andra hejar på för att du för en gångs skull ska ta på dig en klänning och sminka dig. Du trivs egentligen inte med sånt. Du blir oftast glad när folk blir osäkra på hur de ska köna dig. Men du vill ju inte göra dina vänner besvikna. Vad ska du säga?

Presenten. Tre personer. Könsneutral.

Du firar att du har slutat nian/gymnasiet med dina föräldrar. Ni sitter på ett café och har det trevligt. De ger dig en kjol/kostym i present. Du har egentligen aldrig trivts i sånt, även om du aldrig har fattat varför. Spelar du med och låtsas bli glad eller vågar du be om något annat?

Gymmet. Två personer. Kvinnlig karaktär

Du är och tränar. Gyminstruktören kommer fram och pratar med dig. Du vill egentligen inte vara muskulös, du tycker mest att det är skönt att röra på sig. Men gyminstruktören kommer ändå fram, boxar dig på axeln och säger att du har bra teknik på det du gör och pratar på om att du måste ha tränat länge. Du känner dig obekväm och tvivlar på att han skulle ha gjort så om han könat dig som kvinna.

Gymmet. Två personer. Manlig karaktär

Du är och tränar. Du har rätt stor erfarenhet av gym och har tränat länge, ändå kommer gyminstruktören fram och rättar till din teknik och pratar om hur viktigt det är att ta det lugnt i början. Säger saker du redan vet, har koll på. Du vill helst bli lämnad ifred, men hen verkar inte kunna ta hintar. Du tvivlar på att hen hade gjort så här om hen könat dig som man.

På väg hem. Kvinnlig karaktär. Du är på hem en sen lördagkväll efter en fest. Plötsligt dyker det upp en man och spärrar vägen för dig och säger åt dig att slå till honom. När du inte vill och försöker gå förbi följer han efter, är väldigt närgången och försöker provocera dig. Du hatar våld. Du hatar den här könsrollen som pushar dig till sånt här.

Datorlektionen. Tre personer. Manlig karaktär.

Ni har datorlektion och du har en klasskompis vars touchpad inte fungerar. Hans kompis försöker hjälpa honom, men utan att lyckas. Du är rätt säker på att han har råkat inaktivera touchpaden genom att av misstag trycka på den knappen på tangentbordet och försöker hjälpa till, men de vill inte lyssna eller tro på att du kan något om det här. Du är dock rätt säker på att de hade lyssnat om de sett dig som kille.

Utvecklingssamtalet. Tre personer. Manlig karaktär.

Du och en av dina föräldrar sitter på ett utvecklingssamtal i skolan. Din lärare pratar om att du är en typisk "duktig flicka", högpresterande och kunnig. Det skaver. Kanske inte att vara högpresterande och kunnig, men att vara en "flicka" i lärarens ögon.

Utekvällen. Tre personer. Kvinnlig karaktär.

Du är ute med en klasskompis du inte känner särskilt väl. Ni går in på en klubb och beställer något att dricka. Han reagerar direkt på att du beställer en cider, säger att det är mesigt och för tjejer. Du blir osäker och försöker argumentera emot, men inte alls i så starka ordalag du hade önskat. Han är tvärsäker på sin sak. Du vill mest bara kunna beställa något du tycker om utan att det ska bli en stor grej. Och förresten känns det lite bra att ha beställt något som tydligen är tjejigt.

Om du har tänkt spela lajvet själv och läser det här som deltagare kommer resten av dokumentet innehålla spoilers.

Akterna

Varje akt börjar med att en inrollningstext(finns listade nedan i dokumentet) läses upp och sen spelas en låt. Vilken låt som hör till vilken akt specificeras nedan, avsluta varje akt utom den sista med samma ljudslinga. Till tidigare uppsättningar har vi använt en ljudslinga med trummor. Om npc:erna känner behov av det kan man också signalera hur lång tid det gått genom att spela en ljudslinga med en tickande klocka halvvägs genom vårdmötes-scenerna.

Akternas upplägg är kortfattat:

Akt 1: Vårdmöte, spelas one on one med en npc och en deltagare.

Akt 2: Stödgruppsmöte, spelas med alla fem deltagare, leds av två terapeuter och tre npc:er skuggar.

Akt 3: Vårdmöte, one on one med en npc och en deltagare.

Akt 4: Stödgruppsmöte, spelas med alla fem deltagare, leds av två terapeuter och tre npc:er skuggar.

Första akten(10-15): I första akten spelar deltagarna sitt första möte med transutredningen. Placera ut stolar i par mitt emot varandra i rummet som då gestaltar de olika samtalsrummen. Börja akten med att läsa upp den första inrollningstexten. Spela sen låten Trans dysphoria blues. Låt spelarna under tiden som låten spelas gå runt i rummet för att känna in karaktären, men när låten slutar ska de vara samlade i väntrummet. När låten slutar går npc-erna fram till varsin spelare och hämtar de till varsitt samtalsrum. Samtalsrummen utgörs av stolar i par som placerats ut runt om i rummet.

Efter aktbrott sker ett scenbyte, flytta då stolarna till en cirkel.

Andra akten:(25-30 min) andra akten utspelar sig i en stödgrupp, där de olika rollerna träffas. Den kanske drivs av RFSL, men det behöver inte specificeras. Börja akten med att läsa upp andra inrollningstexten. Spela sen låten Tell me a story. Stödgruppen leds av två npc:er som spelar psykologer/terapeuter. De är förstående, transkompetenta och på rollernas sida. De andra tre npc:erna agerar skuggor(de kan lägga tryck på deltagarnas axlar, stryka dem värmande över ryggen, viska uppmuntrande eller nedlåtande, ifrågasätta vad de säger,

hur de upplevt saker de berättar om och ha kortare dialoger med dem om hur de känner etc). En av psykologerna börjar scenen med att presentera sig och inleda en runda där alla kort får presentera sig själva, berätta hur de mår och var de befinner sig i utredningen.

Efter aktbrott sker återigen ett scenbyte där stolarna ställs i par mitt emot varandra runt omkring i rummet.

Akt 3 (10-15 min) är det andra vårdmötet(som rollerna har fått vänta väldigt länge på). Börja med att läsa inrollningstexten för akt 3. Spela sen I'm a boy. Här byter npc:erna deltagare mellan varandra. Man spelar alltså inte det andra vårdmötet med samma spelare man spelade med i den första akten. Här bör alla npc:er på något sätt ger rollerna en jobbig erfarenhet av vården. Exakt hur är ganska fritt för er att bestämma själva men kan vara att vårdgivaren till exempel prioriterar sjukvårdens budget/undrar om det här verkligen är vad personen vill/tycker personen verkar för angelägen/tycker att den borde vänta lite för att det är stora beslut och man behöver tid att tänka igenom det etc.

Ställ återigen stolarna i en ring efter aktbrottet. Dela också ut de delarna av rollerna märkta med "[Karaktärsnamn] Akt 4".

Akt 4 (25-30 min) är ännu ett möte med stödgruppen men psykiskt tyngre än akt 2. Börja akten med att läsa inrollningstexten för akt 4. Spela sen True trans soul rebell. Avsluta akten med att läsa avslutningstexten och spela sen Trans dysphoria blues en sista gång.

Tanken är att lajvet ska bli tyngre och tyngre, till exempel känner rollerna allteftersom en stigande frustration över hur lång tid det tar och de känner också att utredningen är väldigt slitsam. Det kommer bland annat förmedlas genom inrollningstexterna som läses upp i början av varje akt. Det förmedlas också genom att skuggorna och vårdpersonalen i de senare akterna blir mindre stöttande och mer ifrågasättande.

För npc:er

Det här är att betrakta som tips, inte som manus, som npc kan man bygga ut sina vårdgivare, skuggor och terapeuter efter vad som man känner passar en själv och efter ens egna erfarenheter kring vården. Det innehåller en del information kring varför en vårdgivare i en transutredning ställer de frågor de gör och varför en utredning ser ut som den gör(Tack till Karolina Greek för input), detta för att lättare förstå varför det kan fungera dåligt och också underlätta att hitta på frågor att ställa under scenerna. Man kan också återanvända samma frågor i båda vårdscenerna, många frågor i en utredning återkommer på flera vårdmöten.

Tips till vårdgivare

I en psykologutredning är inte bara målet att hitta rätt diagnos, det är också att utesluta andra liknande diagnoser. Det är också utredarens jobb att ta reda på om det är rätt tillfälle för en

person att få vård just nu, kanske personen har andra problem som är mer akuta som måste behandlas först. De måste också ta reda på om personen har realistiska förväntningar på utredningen och till exempel inte tror att vården kommer förbättra allt de inte gillar med sina liv. Det många psykologer gör fel är att de inte förklarar varför de ställer de frågor de gör, vilket då ofta upplevs som ifrågasättande och som att de försöker "sätta dit" en.

Hur man då spelar en obehaglig eller dålig vårdgivare kan göras på några olika sätt. Till exempel kan man spela en trevlig person som ställer väldigt intima frågor som får personen att känna sig ifrågasatt utan att ha etablerat förtroende innan. Man kan också spela en person som inte framstår som trevlig, utan som till exempel undviker ögonkontakt och verkar lättirriterad.

Fraser man kan använda att falla tillbaka på:

Hur är din boendesituation?

Har du någon partner?

Har du kommit ut och för vilka?

Kan du berätta mer om det?

Fortsätt gärna.

Vill du utveckla?

Kan du, med egna ord, berätta mer?

Frågor:

Hur tänker du kring könsroller?

Vad har du för förväntningar på utredningen?

Vad vill du uppnå?

Hur är din relation till din familj?

(om karaktären är missnöjd, sagt med lätt frustration)

Jaha, men hur tycker DU att utredningen borde gå till?

(se till att anteckna extra mycket)

Är du sexuellt aktiv?

Är du säker på att du inte bara är transvestit?

Du har tidigare sagt att du blivit "felkönad". När hände det senast och hur kändes det?

Kroppsspråk:

Missnöje kan signaleras genom att gå från att sitta framåtlutad mot personen som pratar till att luta dig tillbaka i stolen(gärna precis när karaktären säger någonting som kan göra vårdgivaren missnöjd).

Om karaktären försöker skämta kan man svara genom att inte skratta och fortsätta som om man tar det som var menat som ett skämt helt seriöst.

Tips till skuggor: När någon säger en karaktärs namn/pronomen, upprepa med dödnamn/fel pronomen. Gärna i kör.

Ifrågasätt gärna vad en person sagt under en runda när den har pratat klart. Exempel: "Oj, vad länge du pratade nu, är det den sortens kille du vill vara?"

Fördela spel genom att skugga de som för tillfället sitter tysta i scenen.

Byt öra ibland, gärna när du växlar från karaktärens olika inre tankegångar. (ex, prata positivt i vänster öra och negativt i höger öra).

Om en roll berättar om till exempel en släkting som ställt jobbiga frågor, börja prata om om du var den släktingen i bakgrunden. Exempel: "Jo, ursäkta, jag måste bara fråga...".

Tips till stödgruppsterapeuter:

Pausa gärna en kort stund innan du säger en karaktärs namn, kön och pronomen, så skuggorna har chans att överrösta med fel namn, kön och pronomen.

Sitt gärna tysta, låt karaktärerna själva komma med inlägg, eller så att skuggorna har chans att höras.

Uttryck frustration över vården: "Jag borde egentligen inte säga det här"

Fråga om till exempel relationer, öppenhet, hur det har gått till att komma ut och hur det funkar med familjen.

Starta gärna rundor med en fråga(till exempel: hur funkar dejtande för dig?) mitt i om du känner att spelet stannar av (man ska dock inte vara rädd för tystnad, utan låta skuggorna komma fram och höras av alla. Att ingen säger något är inte detsamma som att spelet är dött).

Roller

Anders/Agnes, rebellen

#transkamp #truetranssoulrebell #alltidöppen #hävdasigivården

Fuck the cistem. Vården skiter totalt i er, men nu är du fast och beroende av den. Du hatar det och har inga problem med att ta debatten. Du funderar på att vägra genomföra moment i utredningen du inte tycker om, om inte annat för att se vad som händer. Du muttrar en del om transrevolutionen, även om du kanske har svårt att tänka dig den i praktiken. Du planerar att börja ringa och tjata om en ny tid så fort du kommer hem från det här vårdmötet. Du brukar vara högljudd om att man ska vara öppen med sin transidentitet, ta kampen. Det började du med efter att du avslutade ett förhållande för ett halvår sen, med en partner(Alex) som försökte övertyga dig om att du dels inte alls var trans och dels att inte öppet diskutera transfrågor, för att det var pinsamt. Såna människor är verkligen inget att hålla fast vid. Egentligen finns det mycket som skrämmer dig, människor som tittar konstigt på dig på stan, de långa väntetiderna och transpersoners överrepresentation vad det gäller psykisk ohälsa. Din rädsla tar sig ofta uttryck i ilska.

Anders/Agnes Akt 4

Efter att inte ha haft någon kontakt sen ni gjorde slut har Alex plötsligt börjat höra av sig igen. Vill ge er en chans till. Du vill inte. Eller? Du var helt säker på att du var klar med den här personen. Nu har du börjat vackla. Det fanns ju ändå mycket i ert förhållande som du tyckte om. Dessutom drar utredningen ut på tiden. Du undrar om det handlar om din attityd.

Emil/Emilia, konstnärssjälen

#representationmatters #Artsyfartsy #uteurgarderoben #partnerproblem

Du har alltid varit intresserad av foto, film och musik. Insikten om att du var trans gav dig en historia och en mängd olika sätt att berätta den på. Du drömmer om att göra fotoutställningar och är fast besluten att ta en bild av dig varje dag när du påbörjat hormonbehandlingen för att

se hur ditt ansikte förändras. Du önskar att människor som du kunde få synas oftare och på sina egna villkor och vill se spelfilmer om transpersoner av transpersoner, för transpersoner. Snedfördelningen i media har alltid stört dig enormt. Hur de få som ångrar sig får så mycket utrymme ingen annan får. Du önskar att fler skulle vara så öppna som du är med att de är trans. Det är klart det inte är smärtfritt, du har fått din del av fördomar, försök till vänlighet som mest känns fel och någon som ropar efter dig på stan, men du har faktiskt aldrig behövt vara rädd för våld eller varit utsatt för direkt illvilja på grund av din könsidentitet. Du har dock en partner det har blivit lite svårt att förhålla sig till, trots att ni varit ihop länge. Du känner dig oftast inte felkönad när ni är tillsammans, men hen hävdar bestämt att hen är hetero och verkar inte tänka på att din könsidentitet innebär att ert förhållande är samkönat.

Emil/Emilia, Akt 4

Du och din partner är fortfarande ihop. Men ni grälar. Ofta och mycket. Du vill inte att det ska ta slut, men hen vägrar fortfarande att se sig som något annat än hetero och verkar på något sätt tycka att det är ditt fel att blivit så här. Vad hände med allt som var så bra?

Johanna/Johannes, den vårdkonservativa

#passerar #vårdenärvårvän #föräldrarsemig

Du tycker egentligen att det är bra att vården ser ut som den gör. Det är viktigt att man får tänka igenom allt så man inte ångrar sig och du är skeptisk till lagförslaget om att man ska kunna ändra juridiskt kön genom att bara skicka in en blankett. Det är stora förändringar man gör och det ska det inte tas lätt på. Det är klart att det känns segt att stå i kö, men det händer ju faktiskt att folk ångrar sig. Du har förtroende för vården överlag. Den vill ju hjälpa dig och när du haft kontakt med vården i andra sammanhang har du oftast fått ett proffsigt och välvilligt bemötande. Du önskar bara att din familj hade haft lättare att ta till sig ditt nya namn och pronomen, kanske det kommer bli lättare för dem när du har ändrat juridiskt kön. Du har dock lätt för att passera och i skolan/på jobbet behöver du inte vara öppen med att du är trans, för där passerar du som vilken cisperson som helst med rätt namn och pronomen. Det ger dig en känsla av makt. Men att hela tiden behöva skarva med sina erfarenheter och hålla en ändå ganska viktig del av sin historia hemlig känns olustigt och dejting och raggande är något du känner dig tvingad att välja bort, även om du saknar det.

Johanna/Johannes, Akt 4

Du blev outad på jobbet/i skolan. De flesta har bemött dig med respekt och värme, men några ställer närgångna frågor om hur dina genitalier ser ut och vad du hette innan och det gör ont. Känslan av att tappa kontrollen över vilka som vet att du är trans är det som gör mest ont. Maktlösheten över din egen historia.

Maria/Markus, aktivisten

#måstejagljuganu? #bloggar #allademonstationståg #menkanmankäftamedvården?

Du är en aktivist ut i fingerspetsarna. Du älskar Pride, manifestationer och demonstrationståg. Du skriver arga inlägg om den trasiga transvården på din blogg och deltar i hetsiga internetdiskussioner. Det är fel att vården tar så lång tid, statistiken om transpersoners mentala hälsa är alarmerande. Varför ska det vara så svårt att ändra sitt juridiska kön, det är ju trots allt bara några siffror och bokstäver på ett papper? Du vet vad du vill och är jävligt trött på att vänta. Du hatar alla jävla begränsande normer. Du hatar ju inte din kropp, utan förväntningarna folk lägger på den. Samtidigt är det svårt att hävda sig i vården och du vet inte om du vågar berätta att du inte hatar din kropp, är det inte just det vården vill höra? Du har inget förtroende för den och är rädd för att säga något som kommer göra att utredningen tar längre tid eller att du inte får diagnosen. Dejtingvärlden och förhållanden har alltid varit svåra att förhålla sig till. Din familj stöttar dig helhjärtat och det finns inget du behöver så mycket som det stödet.

Maria/Markus Akt 4

Du var på en släktmiddag med familjen. Din morfars bror började plötsligt ställa väldigt närgångna frågor och felköna dig aktivt för att provocera. Din familj sa ingenting och det slutade med att du lämnade middagen tidigare. När du pratade om det med dina föräldrar efteråt sa de att du faktiskt måste tänka på att han är gammal och att du faktiskt inte behöver ta det personligt. Det gjorde ont.

Patrik/Patricia, dysforikern

#Begränsad #igarderoben #kanskedagsattkommaut #turattjagharKim

Du har känslan av att du har stått i kö i en evighet. Ångesten du får av att bli felkönad hindrar dig från att göra mycket du tidigare har tyckt om. Som att gå och bada och använda offentliga toaletter. Du har länge vetat att något skavt och när du till slut insåg vad det var, genom någon blogg du hittade på nätet öppnade sig en helt ny värld, men också helt nya problem. Du vet vad du behöver för att få må bra. Du behöver att andra ser dig för vem du är, gå klädd som du vill utan att folk reagerar med skepsis eller äckel och vara med andra som du vill. Men samtidigt känns just det så oändligt långt bort, med så oändligt långa vårdköer, även om du hittills har haft ganska bra möten med vården. En ljuspunkt i tillvaron är Kim, din partner, som alltid orkar lyssna på ditt ältande och som alltid lyckas få dig att känna dig sedd och bekräftad för den du är, alltid kan få dig att känna dig snygg och attraktiv. Din familj stöttar dig, men du har inte vågat komma ut för några andra än dem, för om du inte skulle bli accepterad för den du är skulle du gå sönder. Du längtar efter dagen du kommer passera som vilken cisperson som helst.

Patrik/Patricia

Kim dumpade dig. Varför har du inte lyckats förstå. Du är osäker, hur gör man egentligen förhållanden? Varför gjorde hen slut? Vad det något du gjorde fel? Vad i så fall?

Inrollningstexter

Akt 1, Vänttrummet. Tid: 10-15 min

Du vet vilket kön du är. Du kan inte förklara hur det vet, du bara vet på samma sätt som du vet din favoritfärg. Du vet det genom den lätta tillfredsställelsen du känner varje gång någon använder rätt pronomen, som inte är helt olik tillfredsställelsen du kände som liten när du vaknade och upptäckte att jullovet hade börjat. Nu är du här i vänttrummet.

Att komma dit du är nu, har tagit mycket längre tid och varit mycket svårare än du trodde det skulle vara. Du tänker på allt du har läst om transvården innan. Du har läst att det är lättare att få diagnosen om du säger att du alltid har vetat. Men sanningen att säga, så har du ju inte alltid vetat eller åtminstone inte alltid varit helt säker. Du har också hört att det är mycket lättare att få vård om du säger att du hatar din kropp. Men gör du det? Det är klart det är jobbigt att folk tar dig för någon du inte är, men skulle du verkligen kalla det för hat? En annan sak du har hört är att det är lättare om du säger att du mår dåligt. Jättedåligt. Men du har också hört att om du mår dåligt kommer utredningen ta längre tid. Helst av allt vill du bara komma igång. Så att resten av samhället äntligen kan börja se dig som människan du egentligen är. Och du äntligen kan få livet du borde ha. Nu kommer jag att spela en låt. När låten slutar börjar lajvet. [Spela Trans dysphoria blues]

Akt 2, stödgruppen. Tid: 25-30 min

Du har äntligen kommit igång med utredningen och ska nu på en stödgrupp för transpersoner som leds av två psykologer som är fristående från vården. Det känns skönt att få prata med psykologer som inte kan påverka din utredning. Du ser fram emot att träffa människor i samma situation som du och att få dela med dig av dina tankar och erfarenheter, utan att behöva oroa dig. Här kan du äntligen säga allt det du känner att du inte kan säga till utredningsteamet. Det här är ju ändå människor som är som dig, som du kan känna igen dig i, eller? Du börjar inse att det finns en hel del ni inte håller med varandra om, trots det är det skönt att kunna diskutera öppet med människor som ändå är som du.

Tema: diskussion, meningsskiljaktigheter, gemenskap. Nu kommer jag att spela en låt. När låten slutar börjar scenen.[Spela Tell me a story]

Akt 3, andra vårdmötet. Tid: 10-15 min

Allt tar tid. Det går flera månader sen du var här förra gången och du har börjat undra om du verkligen måste svara på alla deras konstiga frågor för att de ska vara säkra på att du är trans. Socialstyrelsen kräver att utredningsteamet ska ha haft dig under observation i två år innan de godkänner en ansökan om ändring av juridiskt kön. Det känns som en evighet. Du vet vad du vill nu. Mer än någonsin tidigare är du helt säker. Varför kan de inte bara acceptera det? Du är trött på att bli felkönad. Du är trött på osäkerheten kring hur folk ser dig, trött på de långa blickarna från dina medpassagerare i kollektivtrafiken. Du är trött på att vänta. Mest av allt är du så fruktansvärt trött på känslan av att livet står på stand by, tills utredningen är klar.

Under mötet ställs frågor du känner är både alldeles för privata och dessutom irrelevanta. Vågar du säga vågar du säga ifrån eller inte? När låten slutar börjar akten.[Spela I'm a boy]

Akt 4, stödgruppen. Tid: 25-30 min.

Du har återigen möte med stödgruppen. Du är oändligt mycket tröttare än förra mötet. Du är trött på att behöva vända ut och in på dig själv inför varje jävla vårdgivare. Du är trött på att antingen bråka eller att vilja bråka men inte våga ta konflikten. Utmattningen, ångesten och depressionen ligger och lurar i periferin. Och livet i övrigt har inte stått still utan förändrats. Till det sämre. Du vet hur överrepresenterade transpersoner är vad det gäller psykisk ohälsa och du är rädd för att du kommer börja bidra till den statistiken.

Tema: uppgivenhet, maktlöshet, försök till att stötta varandra. Nu kommer jag att spela en låt, när låten slutar börjar akten.[Spela True trans soul rebell.]

Avslutning:

Avsluta scenen med att läsa texten högt.

I den hittills största undersökningen som gjorts om transpersoners situation uppgav 19% att de varit utsatta för fysiskt våld. Motsvarande siffra hos övriga befolkningen är 3%.

Transpersoner var också överrepresenterade i statistiken om att sälja sex och 25% av dem

som någon gång hade haft sex mot ersättning uppgav att det var en del av ett självskadebeteende.

25% svarade att de var arbetslösa eller levde med sjukersättning, medan siffran för övriga befolkningen var 13%. En tredjedel uppgav att de någon gång försökt ta sitt liv.

Transpersoner kände sig också stressade i fem gånger så hög utsträckning som andra och var även överrepresenterade i användandet av tobak, alkohol och droger. 50% av de som deltog i undersökningen svarade också att de avstod från att gå ut av rädsla för att bli överfallna eller ofredade. Nu kommer jag att spela en låt. När låten slutar slutar lajvet. [Spela Trans dysphoria blues igen]

Debrief

Efter att låten Trans dysphoria blues tonat ut sista gången, sätt er i en ring och ta en runda där alla får berätta hur de känner och vad de tänker kring upplevelsen (man får säga pass). Om npc:erna känner sig bekväma med det får de gärna berätta lite om sina egna erfarenheter och kanske då också lyfta det positiva med att vara trans.

Texthäftet

Texthäftet är ett häfte med alla låttexter som spelas under lajvet. Detta för att det är viktigt att man kan tillgodogöra sig texterna till låtarna, eftersom bara musiken inte räcker för att sätta stämningen. Alla spelare borde ha tillgång till ett texthäfte under spelets gång, men kan välja bort det om de vill. Texthäftet innehåller också temat för varje akt, så om spelarna vill ha en riktning att styra sitt spel i kan de se efter vad som är temat för nästa akt.

Akt 1. Första mötet med våden.

Tema: början, hopp, osäkerhet

*Your tells are so obvious
Shoulders too broad for a girl
Keeps you reminded
Helps you to remember where
You come from*

*You want them to notice
The ragged ends of your summer dress
You want them to see you
Like they see any other girl
They just see a faggot
They hold their breath not to catch the sick
Rough surf on the coast,
Wish I could have spent the
Whole day alone with you*

*You've got no cunt in your strut
You've got no hips to shake
And you know it's obvious
But we can't choose how we're made*

*You want them to notice
The ragged ends of your summer dress
You want them to see you
Like they see any other girl
They just see a faggot
They hold their breath not to catch the sick
Rough surf on the coast,
Wish I could have spent the
Whole day alone with you*

*You want them to notice
The ragged ends of your summer dress
You want them to see you
Like they see any other girl
They just see a faggot
They hold their breath not to catch the sick
Rough surf on the coast,
Wish I could have spent the
Whole day alone with you*

Akt 2 - Stödgruppen

Tema: diskussion, meningssiljaktigheter, gemenskap

*Strangers staring, they want to be the first
to ask for my life in one word.
But it's not that simple - why do you care to know?
Am I a boy or a girl?*

*Well I don't care about the answers,
the questions were boring -
please tell me a story.*

*Like "What did your mom say?"
and "What is your real name?"
"How about those drugs that you take?!"
and "Does your voice change?"
"How come you don't feel ashamed?"
"What kind of love do you make?!"*

*But you don't care about my answers,
your questions ignore me -
let me tell you a story.*

*Well, alright. Ask me anything you want to,
and I will tell you the truth.*

*My mama's my best friend,
and this is who I am,
all of it adds up to keep me sane.
Yes, I've dropped octaves
cause I am a mountain range
and any kind of love is good enough to be made!*

*But I don't care about the answers,
the questions were boring -
please tell me a story.*

Akt 3 - Andra vårdmötet

Tema: frustration, irritation

One little girl was called Jean-Marie

Another little girl was called Felicity

Another little girl was Sally-Joy

The other was me

And I'm a Boy

My name is Bill and I'm a head case

They practice making-up on my face

Yeah I feel lucky if I get trousers to wear

Spend days just taking hairpins from my hair

I'm a boy, I'm a boy

But my ma won't admit it

I'm a boy, I'm a boy

But if I say I am

I get it

Put your frock on, Jean-Marie

Plait your hair, Felicity

Paint your nails little Sally-Joy

Put this wig on little boy

I'm a boy, I'm a boy

But my ma won't admit it

I'm a boy, I'm a boy

But if I say I am

I get it

I wanna play cricket on the green

Ride my bike across the street

Cut myself and see my blood

I wanna come home all covered in mud

I'm a boy I'm a boy

But my ma won't admit it

I'm a boy, I'm a boy, I'm a boy

I'm a boy, I'm a boy, I'm a boy, I'm a boy

I'm a boy, I'm a Boy

I'm, A, Boy!

Akt 4 - Stödgruppen

Tema: uppgivenhet, maktlöshet, försök att stötta varandra

*All dressed up and nowhere to go
You're walking the streets all alone
Another night to wish that you could forget
Making yourself up as you go along*

*Who's gonna take you home tonight?
Who's gonna take you home?
Does god bless your transsexual heart?
True trans soul rebel*

*Yet to be born, you're already dead
You sleep with a gun beside you in bed
Follow it through to the obvious end
Slit your veins wide open, you bleed it out*

*Who's gonna take you home tonight?
Who's gonna take you home?
Does god bless your transsexual heart?
True trans soul rebel*

*You should have been a mother
You should have been a wife
You should have been gone from here years ago
You should be living a different life*

*Who's gonna take you home tonight?
Who's gonna take you home?
Does god bless your transsexual heart?
True trans soul rebel*

